

Имомлари иттифоқ қилган ҳадислар / Олти саҳиҳ имомлари иттифоқ қилган ҳадислар / 232-ҳадис

232 – عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُهْدِي مِنَ الْمَدِينَةِ فَأَقْبَلُ فَلَائِدَ هَدْيِهِ، ثُمَّ لَا يَجْتَنِبُ شَيْئًا مِمَّا يَجْتَنِبُ الْمُحْرِمُ.

[خ 1696، م 1321، ت 908، س 2775، د 1755، جه 3094].

Оиша розияллоху анҳо айтади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам Мадинадан ҳадий* атардилар. Мен ҳадийларининг илгиларини эшиб берар эдим. Кейин эҳромдаги одам четланадиган нарсаларнинг бирортасидан четланмас эдилар».

Имом Бухорий, Муслим, Термизий, Насаий, Абу Довуд ва Ибн Можжа ривоят қилишган.

* Ҳадий - ҳадя, совға дегани бўлиб, истилоҳда Байтуллоҳга ҳадя ўлароқ, ҳаж ёки умра қилувчи ҳарам ҳудудида сўйиш учун олиб келган қурбонлик. Одатда, туя, қорамол, қўй ёки эчкилар ҳадий бўлади.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI

